

GRAVHUND

Trofast > Charmerende > Driftig

Der findes ni forskellige varianter af gravhunden. En korthåret, langhåret og ruhåret, der alle findes i tre størrelser: standard, miniature og dværg. Her er det en korthåret standard, en langhåret dværg og en ruhåret miniature.

Foto: Susanne Staal

Foto: Ann Laura Luunbjerg

Foto: Malene Jepsen

Foto: Hanne Gregersen

Om end gravhunden er lille, mangler den ikke selvtillid eller gå-på-mod. Racen er kendt for at have et udtalt jagtinstinkt, men er ligeledes en dejlig familiehund, der gerne hygger i sofaen efter en aktiv dag i naturen eller på rallybanen

TEKST: ANN LAURA LUUNBJERG

Gravhunden er en herlig familiehund, der omgås både børn, voksne og ældre med kærlighed og omsorg. Gravhunde er såvel gode legekammerater som omsorgsfulde beskyttere. De har en fin fornemmelse for sindsstemninger og tilgiver dig gerne, når du har været urimelig – selvom det kan tage lidt tid, da gravhunde kan være stædige. Racen er oftest meget trofast og hengiven overfor sin familie, og trives godt med andre hunde i hverdagen. De fleste gravhunde foretrækker andre gravhunde, men kan bestemt også blive bedste venner med andre racer og sågar katte.

DE NI VARIANTER

Gravhunde findes i tre hårlag – korthåret, langhåret og ruhåret. De korthårede er de nemmeste at holde, hvad angår pelsen, der ofte bare kræver en børstning. Både de lang- og ruhårede er mere krævende i forhold til pelspleje. Den lange pels skal børstes igennem jævnligt for at bevare sine egenskaber, og den stride ruhårede pels skal trimmes flere gange årligt for at opretholde den vandskyende evne. Hvert hårlag findes i tre størrelser – miniature, dværg og standard

- Miniature: Hanner er op til 32 cm og tæver op til 30 cm i brystomfang og vejer nogle få kg.
- Dværg: Hanner er mellem 32 cm og 37 cm og tæver er mellem 30 cm og 35 cm i brystomfang og har en vægt på 4-6 kg.
- Standard: Hanner er mellem 37 cm og 47 cm og tæver er mellem 35 cm og 45 cm i brystomfang og med en vægt på 9-11 kg.

Alle hårlagene findes i forskellige farver, hvor ensfarvet rød med eller uden sorte hårspidser og sort eller brun/chokolade med tan-aftegninger er de mest almindelige for de kort- og langhårede varianter. De ruhårede er ofte vildtfarvet, men findes også i de førnævnte farver, samt i chokolade-vildtfarvet. Derudover fås alle tre hårlag i merle eller brindler.

Der kan være stor variation mellem de ni typer af gravhunde, men temperament, udseende og egenskaber følger de avlslinjer, man kan finde i hundens stambog, og jo flere generationer bagud man har mulighed for at finde, jo mere kan man lære om sin egen hund. Som udgangspunkt har gravhunde indenfor samme hårlag ens eksteriør >

“Gravjagt er den jagtform, som gravhunden oprindeligt er ‘designet’ til. Her får hunden brug for alle sine instinkter, såsom dens utrolige taktik, dens lugtesans og ikke mindst dens mod”

Foto: Charlotte Alkjær Storgaard

Foto: Mette Opal Lykkegaard

Det er vigtigt at socialisere og træne sin gravhund fra hvalp, da ubetinget lydighed ikke falder gravhunden naturligt – og så skal der ikke være for mange spændende dufte i starten, da gravhunde hurtigt får tændt jagtlysten.

og er blot forskellige i størrelse. Det vil sige, at henholdsvis dværg og miniature reelt bare er en mindre version af en standard gravhund.

SUVERÆNT JAGTINSTINKT

Gravhunden er oprindeligt avlet til jagt, men er i dag lige så udbredt som helt almindelig familiehund. Selvom gravhunden i dag ikke bruges helt så meget til jagt som for 50 år siden, er jagtinstinkterne i høj grad stadig intakte, og gravhunden elsker at komme med på jagt. Gravjagt er den jagtform, som gravhunden oprindeligt er “designet” til. Her får hunden brug for alle sine instinkter, såsom dens utrolige taktik, dens lugtesans og ikke mindst dens mod. Langt de fleste gravhunde elsker gravjagt, og er de oplært med respekt for ræven, vil hund og jæger få mange gode timer sammen på jagt efter ræven. I dag oplæres kommende gravjagthunde oftest med mekanisk ræv efterfulgt af praktisk jagt i kunstgrave.

Gravhunden egner sig også til drevjagt, hvor dens evner som fremragende lille driver kan bruges. Her er der fokus på hundens evner og

egnethed til at opsøge, rejse og drive vildt over jorden. Gravhunden driver langsomt med vildtet, som derved stresses mindre. Dette giver et roligere drev og derved et bedre overblik for jægeren. Gravhunden driver alle former for klovbærende vildt samt hare og ræv. Gravhunden driver ofte meget selvstændigt, men skal helst have en god kontakt med sin fører, for at drevarbejdet bliver til gavn og glæde for begge parter. Der afholdes drevprøver i specialklubregi, hvor hundene får lov til at opsøge og drive vildt og blandt andet bliver vurderet på søg, rejsning af vildt, udholdenhed samt sikkerhed og effektivitet i søget. Gravhunden er ligeledes fortrinlig til eftersøgning af anskudt eller på anden måde skadet vildt. Gravhunden søger roligt og grundigt, og dens medfødte evner og vilje til at følge fod kommer den her til gode. Gravhunden må, ifølge gældende regler, anvendes til eftersøgning af klovbærende vildt i op til 6 timer efter anskydningen, dog kun indenfor eget revir.

I specialklubregi kan gravhund og fører både træne og afprøves i vildtspor. Sportræningen er en stimulerende aktivitet for både hund >

i FAKTA OM GRAVHUNDEN

● MENTALITET

En gravhund er – uanset størrelse og hårlag – aktiv og energisk, når den er ude, mens den er rolig og afbalanceret inde. Den er kvik, veloplagt og deltager gerne i familiens liv. Den er selvstændig, modig og robust – en stor hund i en lille krop. Den accepterer fremmede uden at være indladende. Noget gøende, dog ikke umotiveret eller vedholdende. En oprindelig jagthund, som i dag også er en værdsat selskabshund med jagtlysten i behold.

● BEHOV

Gravhunden har et stort behov for at bruge sin næse, og det må respekteres og tilfredsstilles gennem mange opgaver, hvor den skal søge efter noget. Den behøver desuden en tidlig socialisering med andre dyr, et godt socialt liv med megen menneskelig kontakt samt regelmæssig motion for at undgå overvægt.

● AKTIVITETSNIVEAU OG HANDLERADIUS

Gravhunden er skabt til at arbejde selvstændigt under jorden uden hjælp fra sin fører – og også som drivende jagthund meget langt væk fra sin fører. Til forskel fra flere andre drivende hunde arbejder den fortrinsvis alene. Jagtlysten er stadig udpræget selv efter mange generationer som selskabshund. Hvis man vil kunne gå med sin hund løs og være sikker på, at den kommer, når der bliver kaldt, kræver det en tidlig og grundig indlæring. Ubetinget lydighed er i det hele taget ikke det, gravhunde er bedst til.

● PELS OG PLEJE

Alle tre størrelser forekommer i tre pelsvarianter: korthåret, som kun kræver lidt pleje. Ruhåret, som kræver jævnlig gennembørstning og trimning et par gange om året – ofte kan man lære at gøre det selv. Langhåret, som behøver en ugentlig gennembørstning og frisering navnlig under bugen. Der kan parres frit på tværs af størrelsesvarianterne, mens der er krydsningsforbud mellem hårlagsvarianterne.

● TIPS OG TRICKS TIL INDLÆRING OG HÅNDTERING

En gravhund er let at motivere, men interessen kan være svær at fastholde. Indlæringen skal være kortvarig, men flere gange daglig og absolut venlig. Beløn samarbejdet. Begynd gerne træning af nye færdigheder indendørs eller i en “kedelig” have. Der skal ikke mange spændende dufte til for at tænde jagtlysten. Gravhunde kan have stor fornøjelse af at følge spor.

● HØJDE

15-25 cm

● VÆGT

Højest 9 kg

● FARVER

Korthåret og langhåret er enten ensfarvet rød, rødgul eller gul med eller uden sorte hårspidser, sort eller brun med rustbrune eller gule aftegninger, merlefarvet eller tigret. Ruhåret er lys til mørk vildtfarvet.

● SPECIALKLUB

Dansk Gravhundeklub

● OPRINDELSE

Gravhunden er formentlig opstået i middelalderen ved, at den tyske lavbenede støver er blevet ramt af chondrodystrofi, en arveligt betinget dværgvækst i de lange rørknogler. Dette handicap viste sig imidlertid hurtigt at være en styrke. Ud over deres oprindelige opgave som drivende jagthunde blev de velegnede til også at arbejde under jorden, hvor de gennem udfald fra skiftende steder, men uden angreb, provokerer ræven til at forlade graven. Gravhundene bruges stadig til gravjagt, drevjagt og som schweishunde, som opsporer skadet vildt. De tre størrelser er skabt gennem selektiv avl på mindre eksemplarer. De klassificeres på basis af brystomfanget, målt efter hunden er fyldt 15 måneder. Standardstørrelsen måler over 35 cm, dværgen 30-35 cm og miniaturen op til 30 cm. Hvalpe registreres efter moderens størrelse og kan flyttes som voksne.

● HJEMLAND

Tyskland

● INTERNATIONALT RACENAVENT

Dachshund

● FCI GRUPPE

Gruppe 4 – Gravhunde

Gravhunden er en eminent jagthund, som siden dens oprindelse er blevet brugt til gravjagt, drevjagt og som schweishund.

Foto: Mette Opal Lykkegaard og Charlotte Alkjær Storgaard

Foto: Mette Opal Lykkegaard

Foto: Cecilie Helmersen

Foto: Mette Opal Lykkegaard

Foto: Kaj Frøling

“Når gravhunden efter en aktiv dag har fået brugt sin energi, elsker den at dele sofa, seng, hængekøje eller lignende med sin familie”

og fører, og det er ofte ved sportstræningen, at mange gravhundeejere for alvor får øjnene op for deres hunds evner samt det fællesskab, der findes i specialklubregi.

EN ALSIDIG FAMILIEHUND

Netop på grund af gravhundens jagtinstinkt er den en meget aktiv hund, som elsker at blive brugt til alle mulige former for hundesport, hvor der er opgaveløsning, fart og aktivitet. Daglige gåture ud i naturen er også en højt skattet beskæftigelse for gravhunden, som så absolut trives bedst med et aktivt liv. Mange gravhunde er også dygtige til både Nose Work samt rallylydighed, og det er altid en fornøjelse som fører at være aktiv sammen med sin gravhund.

Når gravhunden efter en aktiv dag har fået brugt sin energi, elsker den at dele sofa, seng, hængekøje eller lignende med sin familie. Så vær forberedt på, at har du gravhund, så har du en hund, der deler alt med sin familie – både de gode og de svære stunder – men du får til gengæld en hengiven ven for livet. Mange familier tager også deres gravhund med på ferie, og takket være dens forholdsvis lille størrelse er den nem at have med langt de fleste steder. Grundet sin charme bydes gravhunden oftest også velkommen alle steder med et smil på læben.

Gravhunden er også en god udstillingshund og viser gerne sin personlighed, når den præsenteres i udstillingsringen. Gravhunden hører til FCI gruppe 4, og har her sin helt egen gruppe, hvor alle ni racevarianter er omfattet. Der afholdes specialudstillinger i specialklubregi, og så kan gravhunden selvfølgelig deltage på DKK's nationale, nordiske samt internationale udstillinger.

SUNDHED

Grundlæggende er gravhunden en stærk og sund hund, som er blandt de racer, der gennemsnitligt har den længste levetid – friske gravhunde på 15-16 år er ingen sjældenhed, men racens dværgvækst indebærer desværre en risiko for, at der i rygsøjlen kan opstå forkalkninger, som på et tidspunkt hos nogle hunde kan føre til diskusprolaps. Solid forskning har heldigvis vist, at lidelsen kan forebygges via fornuftig avl. Der er nemlig en stærk sammenhæng mellem antallet af forkalkninger i ryggen og risikoen for at få diskusprolaps – jo flere forkalkninger – jo større risiko og omvendt. Vurderingen af forkalkninger foretages på baggrund af røntgenfotos, der skal være optaget, når hunden er i alderen to-fire år. DKK har i samarbejde med specialklubben vedtaget en avlsrestriktion, som sikrer hvalpekøberes mulighed for at anskaffe en hvalp med meget ringe risiko for at få problemer med ryggen. På hvalpelisten kan man få oplysninger om forældredyrene og ønsker man en hvalp med ringe risiko, skal man gå efter forældre med et lavt såkaldt K-tal og et højt rygindeks. Udover diskusprolaps har gravhundene få, arvelige sygdomme at slås med. Alvorlige øjensygdomme er sjældne og er forholdsvis nemme at undgå, idet der kan øjenlyses og endda også undersøges ved hjælp af DNA for den måske væsentligste øjensygdom hos ruhåret gravhund. Såvel DKK som specialklubben anbefaler, at opdrætteren benytter denne DNA-test og stort set alle følger denne anbefaling.

EN SPECIALKLUB MED MANGE TILBUD

Ønsker man et fællesskab med andre gravhunde, så kan man i Dansk Gravhundeklub (DGK), som er specialklub under DKK, deltage i mange forskellige aktiviteter rundt om i landet, hvor DGK har arbejdsudvalg. DGK arbejder overordnet for:

- at værne om og udbygge gravhundens status som jagthund
- at fremme interessen for opdræt af racerene gravhunde i forhold til standarden
- at arbejde for gravhundens udbredelse og anvendelse, blandt andet ved at
- fremme avl af mentalt, jagt- og eksteriørmæssigt gode og sunde hunde
- arrangere brugsprøver og udstillinger.

Aktiviteterne, der udbydes i klubregi, er for alle medlemmer, og her kan man træne sin hund i vildtspor, Nose Work, lydighed, ringtræning og meget andet. Ofte arrangeres der gåture i smukke omgivelser, og mange arbejdsudvalg har også hvalpearrangementer. I DGK kan man møde alle varianter af gravhunde og alle typer af gravhundemennesker. Fælles for alle aktiviteter er, at de stimulerer hundene, og kærligheden til gravhunden står altid øverst på dagsordenen. 🐾

annonce

VOXPOP

OM GRAVHUNDEN

- 1 Hvad er det bedste ved racen?
- 2 Hvad er det mindst gode ved racen?
- 3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Charlotte Alkjær Storgaard

– langhåret gravhund

- 1 Det bedste er deres store personlighed. De er dygtige til at bruge hele skalaen for at udtrykke deres begejstring, kærlighed eller modvilje. Mange siger, at en gravhund er stædig. Jeg er ikke enig, en gravhund er begavet og gør sjældent noget, som ikke er til dens egen fordel.
- 2 Gravhunde gør, de er født til at jage med lyd. Nogen mere, nogen mindre, men sjældent aldrig. Heldigvis kan man ved at stimulere deres instinkter minimere det, men der er jo dage, hvor man ønsker sig en "off knap".
- 3 Der er mange, rigtige mange gode oplevelser – det første gennemførte 40 timer vildtspor eller da min Nino blev BIR på EDS. Men intet slår fødslen af det første kuld. At få lov at opleve hvalpenes første åndedrag og se deres liv tage fat er uvurderligt.

Doris Steen Trbola

– korthåret gravhund

- 1 Gravhunden er mest sin egen og meget selvstændig. Gravhunden er dog alligevel det mest kærlige væsen, når man lærer den at kende. Den er meget lærenem og trofast.
- 2 Det er jo en jagthund, så den går altid spor, når vi går ture, det kan være lidt hårdt. Og så gør den måske lidt meget – så en god vagthund er den også. Måske synes naboerne ikke om det.
- 3 Gravhunden er meget nysgerrig og prøver gerne grænser, hvis den har fået fært af noget. Det er en stor oplevelse at se, hvordan den kan arbejde, når den f.eks. er på spor i skoven. Så kommer jagthunden rigtigt frem i den.

Steffen Jessen

– ruhåret gravhund

- 1 En gravhund ser sig som en ligeværdig partner. Dens stædighed og selvstændighed er slet ikke til at stå for. Der er meget hund pr. kilo, du får virkelig en stor hund i en lille krop. Men samtidig er den loyal og tillidsfuld og din bedste ven.
- 2 Jeg fristes til at sige: "Se ovenfor". Har gravhunden først sat sig noget i hovedet, er den ikke altid helt let at overbevise om, at det, du havde forestillet dig, er det fornuftigste. Den kan til tider også lidt højlydt give sin mening til kende.
- 3 Vi har fået en helt ny måde at holde ferie på. Storbysferier og rejser til andre verdensdele er afløst af naturferier rundt i Skandinavien, ja hele Europa, med hundene. Vi har også rejst både til udstillinger i Italien og brugsprøver på Lofoten. Men hvis jeg skal nævne en enkelt ting, er det, da vi stod på Lofoten, og vores to gravhunde var blevet prøvens bedste i hver sin kategori på en vildtsporprøve.

annonce